

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇਕਾਨਵੇਂ ਨੰਬਰ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਨਦੀ ਦਾ ਪਰਦਾਫ਼ਾਸ਼: ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤਿਵਿਧੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਯਾਤਰਾ

Jeff Pippenger
2024-02-24

ਉਹ ਗਿਆਨ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹੇ ਵਿੱਚ ਅਨਮੁਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ-ਘਟਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ, ਅੱਠਵੇਂ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਗਿਆਨ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹੇ ਵਿੱਚ ਅਨਮੁਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਿੰਦੋਕੇਲ ਦਰਿਆ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ-ਘਟਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਦਸਵੇਂ, ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਤੇ ਬਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਚਲਹਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਪ੍ਰਚੁਰ ਹਨ। 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੇ ਇੱਕ ਸੌ ਛੱਬੀਹ ਸਾਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਚਲਹੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਅੰਤ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਮੇਂ, ਹਰੇਕ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ, ਲੇਵੀਅਕਾਂਡ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਕਾਲਾਂ" ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹਨ। ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੇ 1798 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਗੋਦਿਆ ਸੀ। 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1989 ਤੱਕ, ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਗੋਦਿਆ ਜਾਣਾ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਕੋਪ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1844 ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਕੋਪ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਦੇ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਮੰਦਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਆਇਆ, 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਮੰਦਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਮਹਾਂ ਭੂਚਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਆਵੇਗਾ।

ਜਦੋਂ 1844 ਵਿੱਚ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦੂਤ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਅਚਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ; ਪਰ 1863 ਤੱਕ, ਉਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲੇਵੀ, ਏਲੀਆਹ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁਸਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣ ਵਾਸਤੇ ਮੁੜ ਗਏ। ਉਸ ਪਰਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ "ਨਿਰਮਾਤੇ" ਅੰਤ ਵਿੱਚ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੇ "ਕੋਨੇ ਦੇ ਪੱਥਰ" ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਫ਼ਿਲਾਦੈਲਫ਼ੀਆ ਦੀ ਚਲਵੱਲ ਤੋਂ ਲਾਓਡੀਸੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵੱਲ ਸੰਕ੍ਰਮਿਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦੂਤ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਕਟ ਰਵਿਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੋਰ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ। ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲਾਓਡੀਸੀਆ ਦੀ "ਕਲੀਸਿਆ" ਤੋਂ ਫ਼ਿਲਾਦੈਲਫ਼ੀਆ ਦੀ "ਚਲਵੱਲ" ਵੱਲ ਸੰਕ੍ਰਮਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ।

ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਚਲਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਧਿਵਤ ਸੰਰਚਿਤ ਸੁਨੇਹਾ ਕਿੰਗ ਜੇਮਜ਼ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਦੋ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਚਲਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਧਿਵਤ ਸੰਰਚਿਤ ਸੁਨੇਹਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਦੋ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਦੋਹਾਂ ਚਲਚਲਨਾਂ ਦਾ ਵਿਧਿਵਤ ਸੰਰਚਿਤ ਸੁਨੇਹਾ ਇਸਲਾਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰੱਥ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਤ ਦੇ ਉਤਰਣ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੇ ਹੱਥਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੋ "ਵਿਵਾਦ" ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਿਆ, ਅਤੇ ਹੱਥਕੂਕ ਦੀਆਂ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ।

ਹੱਥਕੂਕ ਦੀਆਂ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ-ਸੰਪੰਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੱਧਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਭਰਿਆ, ਅਤੇ ਜੋ ਮੱਧਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ

ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਦੋਹਾਂ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਵਿਚਲੇ ਸਮਾਨਤਰ ਉਹਨਾਂ ਲਈ, ਜੋ ਦੇਖਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹਨ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਤ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ Future for America ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਰਿਤ ਬਚਨ ਵਾਰੰਵਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਸੁਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ, ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ।

ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਅੰਦੋਲਨ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼—ਇਹ ਸਭ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ “ਪਛਾਣਣਾ” ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹੋ। ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅੰਦੋਲਨ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਇਕੋ ਹੀ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੰਦੋਲਨ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਸਿੱਧੇ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਦਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਤੰਭ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ, ਆਇਤਾਂ ਤੇਰਾਂ ਅਤੇ ਚੌਦਾਂ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਤ ਹੈ ਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਆਇਤ ਚੌਦਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਤੰਭ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਇਤ ਚੌਦਾਂ ਆਇਤ ਤੇਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਹੈ। ਜਿਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਉੱਤਰ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਉੱਤਰ ਖਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਇਤ ਤੇਰਾਂ ਗੋਦਿਆਂ ਜਾਣ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਦੋ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਇਤ ਚੌਦਾਂ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੋਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸੰਗ, ਵਿਆਕਰਣ, ਅਤੇ ਪਾਲਮੇਨੀ, ਅਦਭੁੱਤ ਗਿਣਨਹਾਰ, ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੂਲਭੂਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ, ਆਯਤਾਂ ਤੇਰਾਂ ਅਤੇ ਚੌਦਾਂ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਮੋਤੀ ਖੋਜਿਆ, ਉਹ “ਸੱਤ ਸਮੇਂ” ਸਨ, ਜੋ ਆਯਤ ਤੇਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਗੋਦੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜਿਸ ਢਾਂਚੇ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰਚਨਾ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਆਯਤ ਤੇਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ “ਉਜਾੜ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ” ਦਾ ਰੂਪਕ ਸੀ। ਮਿਲਰ ਨੇ ਠੀਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪਛਾਣਿਆ ਕਿ ਆਯਤ ਤੇਰਾਂ ਦੀ “ਨਿੱਤ ਦੀ” ਘਿਨਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਪੈਗਨਵਾਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਪਰਾਧਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪਾਪਾਈਵਾਦ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਅਸਲ “ਨੀਂਹ,” ਅਤੇ ਨੀਂਹ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਤੰਭ ਦੀ ਵੀ “ਨੀਂਹ,” ਇਹ ਸਮਝ ਸੀ ਕਿ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਵਿੱਚ “ਨਿੱਤ ਦੀ” ਪੈਗਨਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੀ ਨੀਂਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਦੀ “ਨਿੱਤ ਦੀ” ਪੈਗਨਵਾਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਇਹ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ “ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਇ ਦੇ ਘੰਟੇ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ‘ਨਿੱਤ ਦੀ’ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੀ।”

1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ “ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਨੀਂਹ “ਨਿੱਤ ਦੀ ਸੇਵਾ” ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਿਵਿਆ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖ਼ਰੀ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਣ ਲਈ ਐਲਨ ਵ੍ਹਾਈਟ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਯਤ ਇਕੱਤੀ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖ਼ਰੀ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਪ੍ਰੈਰਿਤ ਸੰਕੇਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾ, ਆਯਤ ਇਕੱਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਆਯਤਾਂ ਚਾਲੀ ਅਤੇ ਇਕਤਾਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਝਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਧ ਕਠਿਨ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਲਈ ਨੀਂਹ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਚਲਵਲ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੀ ਨੀਂਹ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਇੱਕ “ਬੁਠ” ਦੁਆਰਾ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਭੁੱਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਰਵਛਾਇਆ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਵਿੱਚ "ਤੰਮੂਜ਼ ਲਈ ਰੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ" ਵਾਲੀ ਤੀਜੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਿਰਗਮੁਸ ਦੀ ਤੀਜੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸਮਝੌਤਾ।

ਉਹ ਦਿਵਿਆ ਦਿਸ਼ਾ ਜੋ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਅਦਭੁੱਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਰਚਨਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਸੁਰਜ ਅੱਗੇ ਨਿਵਦੇ ਹੋਏ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਿਆਂ। ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਨਵਰ ਵਰਗੀ ਹੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਅਰਥ ਬਾਰੇ ਗੂੰਝਲ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਾ ਖੜ੍ਹਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਆਂ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੂਜਾ ਵਰਗ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਓਹੀ ਅੰਸ਼ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀ ਪਛਾਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਅੱਗੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਨੁੱਖ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਦੂਜੀ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪੋਪ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਹਿਲੀ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਧਰਮ ਦੀ ਵੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਜੋ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ, ਜੋ 2 ਬੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ 538 ਤੱਕ ਪਾਪਾਈ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਣ ਤੋਂ ਰੋਕੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

"ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਸੀ ਜੋ ਮਿਲਰ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਢਾਂਚਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜੋ ਦੋ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦਦੀਆਂ ਹਨ; ਇਹੀ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਪੌਲਸ ਨੇ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਬਲਵਾਨ ਭਰਮ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸਮਾਂਤਰ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ, ਉਹੀ ਸੱਚਾਈ, ਜੋ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਨੇ Future for America ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਖੀਰਲੇ ਤਿੰਨ-ਪੱਖੀ ਸੰਘ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਢਾਂਚਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰਥਾ ਦਿੱਤੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਉਹ ਮੂਲਭੂਤ ਸੱਚਾਈ, ਜੋ ਦੋਹਾਂ ਸਮਾਂਤਰ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਲਈ ਆਧਾਰਭੂਤ ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਉਸ "ਝੂਠ" ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬੁਨਿਆਦੀ ਭੁੱਲ ਅਤੇ ਪੌਲਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਭਰਮਣਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਝੂਠੀ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ "ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ" ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੁੜ ਕਦੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਣਗੇ। "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਚਲਹੇ ਦੀ ਨੀਂਹ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੇ ਬਾਗੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਝੂਠਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਝੂਠੀ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੀਂਹ ਬਣ ਗਿਆ।

ਠਹਿਰ ਜਾਓ ਅਤੇ ਅਚੰਭਾ ਕਰੋ; ਚੀਖੋ ਅਤੇ ਪੁਕਾਰੋ: ਉਹ ਮੌਤੇ ਹਨ, ਪਰ ਦਾਖਰਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ; ਉਹ ਡਗਮਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮਦਿਰਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਗਹਿਰੀ ਨੀਂਦ ਦੀ ਆਤਮਾ ਉਡੇਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ; ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ, ਅਰਥਾਤ ਦਰਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ, ਉਸ ਨੇ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ-ਵਾਣੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਰਗੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਮੁਹਰਬੰਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਹ ਪੜ੍ਹੋ; ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਹਰਬੰਦ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹੀ ਪੁਸਤਕ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਦਵਾਨ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਹ ਪੜ੍ਹੋ; ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ

ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੋਠਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਕਾਰਨ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਦਭੁੱਤ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗਾ, ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅਦਭੁੱਤ ਕੰਮ ਅਤੇ ਅਚਰਜ: ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਝਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਲੁਕ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਤੋਂ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਕੌਣ ਵੇਖਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ? ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦੇਣਾ ਕੁੰਭਾਰ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵਰਗਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ: ਕੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਵਸਤੂ ਆਪਣੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਰੇ ਕਹੇਗੀ, ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ? ਜਾਂ ਕੀ ਰਚੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੇ ਰਚਨਹਾਰ ਬਾਰੇ ਕਹੇਗੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਯਸਾਯਾਹ 29:9-16.

ਸਾਰੇ ਨਬੀਆਂ ਨੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਬੋਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ "the daily" ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਅਮਾਫ਼ੀਯੋਗ ਪਾਪ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਅਨੁਕਰਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਦੀਵ ਲਈ ਨਸ਼ਟ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਨਾ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨੈਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਜਿਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਯਸਾਯਾਹ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ-ਪੁਲਟਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ—ਜੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਹੋਰ ਅਭਿਵਿਆਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਚਾਨਣ ਜਾਂ ਚਾਨਣ ਨੂੰ ਹਨੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ—ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੁਰਖਿਆਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਹਾਇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਬੁਰੇ ਨੂੰ ਭਲਾ ਅਤੇ ਭਲੇ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਆਖਦੇ ਹਨ; ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਚਾਨਣ ਦੇ ਥਾਂ ਤੇ, ਅਤੇ ਚਾਨਣ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਥਾਂ ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ; ਜੋ ਕੱਢੇ ਨੂੰ ਮਿੱਠੇ ਦੇ ਥਾਂ ਤੇ, ਅਤੇ ਮਿੱਠੇ ਨੂੰ ਕੱਢੇ ਦੇ ਥਾਂ ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ! ਹਾਇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦਾਰ ਹਨ! ਹਾਇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਦਾਖਰਸ ਪੀਣ ਵਿੱਚ ਬਲਵਾਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਦਿਰਾ ਮਿਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤਵਰ ਪੁਰਖ ਹਨ; ਜੋ ਲਾਭ ਲਈ ਦੁਸ਼ਟ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਦਾ ਧਰਮ ਉਸ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ! ਇਸ ਕਾਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਅੱਗ ਠੂਠੀ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਪਟ ਭੂਸੀ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਸੜਨ ਵਰਗੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੁੱਲ ਪੂੜ ਵਾਂਗ ਉੱਡ ਜਾਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੜਕਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਪਹਾੜੀਆਂ ਕੰਥ ਉਠੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੈਲ ਵਾਂਗ ਪਈਆਂ ਰਹੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਨਹੀਂ ਟਲਿਆ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਅਜੇ ਵੀ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਰ ਦੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਲਈ ਇਕ ਝੰਡਾ ਉੱਠਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਟੀ ਮਾਰ ਕੇ ਬੁਲਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਤੇ ਬੜੀ ਫੁਰਤੀ ਨਾਲ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 5:20-26.

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਝੰਡਾ (ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ) ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਝੰਡੇ ਵਜੋਂ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ "ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਕੋਧ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਉੱਤੇ ਭੜਕਦਾ ਹੈ," ਅਤੇ ਉਹ "ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ," ਅਤੇ "ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ," ਅਤੇ "ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚੀਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।" ਗਲੀਆਂ ਦਾ ਵਿਚਕਾਰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਨੌਂ ਦੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ "ਅਤੇ ਮਾਰੋ: ਤੁਹਾਡੀ ਅੱਖ ਰਹਿਮ ਨਾ ਕਰੋ, ਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਤਰਸ ਖਾਓ: ਬੁੱਢਿਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ, ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਨੰਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਾਤ ਕਰੋ: ਪਰ ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਾ ਜਾਣਾ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰੋ। ਤਦ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਬੁਜ਼ੁਰਗ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋਏ ਜੋ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ।" ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ "ਬੁਜ਼ੁਰਗ ਪੁਰਸ਼," ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੱਖਵਾਲੇ ਹੋਣੇ ਸੀ, ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ "ਅਫਰਾਈਮ ਦੇ ਮਤਵਾਲੇ" ਹਨ, ਜੋ ਅਠਾਈਂ ਅਤੇ ਉੱਠਤੀ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ "ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟ-ਪੁਲਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

ਪੰਜਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਹ ਹਨ ਜੋ “ਦਾਖਮਦਿਰਾ ਪੀਣ ਵਿੱਚ ਬਲਵਾਨ, ਅਤੇ ਤਿੱਖੀ ਮਦਿਰਾ ਨੂੰ ਰਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਲ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ: ਜੋ ਇਨਾਮ ਲਈ ਦੁਸ਼ਟ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ।” ਪੁਸਤਕ *Questions on Doctrine* ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਲ, ਉਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਨੁੱਖ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਤੋਂ ਪੀ ਗਏ, ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਉਹ ਝੂਠਾ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ, ਕਿ ਮਸੀਹ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡਾ ਉਦਾਹਰਨ ਨਹੀਂ। ਐਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਨੇ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਪਤਿਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਜਾਣ ਦੇ ਇਨਾਮ ਲਈ ਦੁਸ਼ਟ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਇਹ ਅੰਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ।” ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “ਨਿੱਤ ਦੇ” ਬਾਰੇ ਉਸ ਸਮਝ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਘੰਟੇ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਤੋਂ ਪੀ ਕੇ।

ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਿੱਠੇ ਨੂੰ ਕੌੜਾ, ਅਤੇ ਕੌੜੇ ਨੂੰ ਮਿੱਠਾ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਦੂਤ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮਿੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਅੰਤ ਕੌੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦੂਤ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦਾ ਹੈ ਤਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੱਚਾ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਕੌੜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਮਿੱਠੇ ਝੂਠੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟ-ਪੁਲਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

ਉਹ ਅੰਸ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਾਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਦੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਣ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਰਤੂਤ ਅਮਾਫ਼ੀਯੋਗ ਪਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਮਾਨਤਰਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਹਿ ਕੇ ਪਛਾਣਣਾ ਹੈ। “ਝੂਠ” ਨੂੰ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਝੂਠੇ ਲੈਟਰ ਰੇਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤਰਕ-ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬਲ ਭਰਮ ਆ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਠੀਕ ਉਹੀ ਅੰਸ਼, ਜਿੱਥੇ ਮਿਲਰ “the daily” ਦਾ ਸਹੀ ਅਰਥ ਸਮਝਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਥੇ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟੇ ਸੁੱਟੇ ਹੋਏ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦੇਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਤਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ, ਅਰਥਾਤ ਨਾਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; ਜੇ ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਹਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਣਾਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਣਾ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ? ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਰਮ ਦਾ ਭੇਦ ਤਾਂ ਹੁਣ ਹੀ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਕੇਵਲ ਉਹ ਜੋ ਹੁਣ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਰੋਕਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਰਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾਇਆ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਦੀ ਸਾਹ ਨਾਲ ਨਾਸ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਜੋਤਿ ਨਾਲ ਮਿਟਾ ਦੇਵੇਗਾ; ਅਰਥਾਤ ਉਹ, ਜਿਸ ਦਾ ਆਉਣਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਕਾਰਜ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਅਚਰਜਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਧਰਮ ਦੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉੱਧਾਰ ਪਾ ਸਕਣ। ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਭਰਮ ਭੇਜੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਝੂਠ ਨੂੰ ਮੰਨਣ; ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਦੰਡ ਦੇ ਯੋਗ ਠਹਿਰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਅਧਰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਮੰਨੀ। 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:3-12.

ਨਬੀਆਂ ਨੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਅਨੁਛੇਦ ਲਈ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ। ਮਿਲਰ ਦੇ ਗਿਆਨ-ਵਾਧੇ ਦੀ ਨੀਹ, 1989 ਵਿੱਚ ਆਏ ਗਿਆਨ-ਵਾਧੇ ਦੀ ਵੀ ਨੀਹ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ “the daily” ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ, ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਚਾਲੀ ਅਤੇ ਇਕਤਾਲੀ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਕੋਈ

ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਪਛਾਣਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਪਤੰਤਰ ਦੇ ਉੱਭਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਕੰਮ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਾਪਤੰਤਰ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ, ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹੀ ਕੰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ 13 ਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਪਤੰਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ 13 ਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਮਰੀਕਾ ਲਈ ਭਵਿੱਖ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦਦੇਕਲ ਦਰਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਮੁਹਰ ਖੁਲ੍ਹਣ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਬਾਹਰੀ ਰੂਪ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: ‘ਉਹ ਆਪਣੀ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਅਵਸਥਾ ਕਰਕੇ ਦੁੱਖੀ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ।’ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਰਾਹ ਚੁਣੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਆਪਣੀਆਂ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਡਰਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੁਲਾਇਆ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦਿੱਤਾ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੋਲਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸੁਣਿਆ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੁਰਾਈ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਕੁਝ ਚੁਣਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾ ਸੀ।’ ‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਟਕਾਵਾ ਭੇਜੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਝੂਠ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ,’ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ‘ਸੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਧਾਰ ਪਾ ਸਕਣ,’ ‘ਪਰ ਅਧਰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਰੱਖੀ।’ ਯਸਾਯਾਹ 66:3, 4; 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:11, 10, 12.

“ਸਵਰਗੀ ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ: ‘ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਬਲ ਭਰਮ ਮਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਹੜਾ ਫਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਢੋਂਗ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਨੇਵ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸੰਸਾਰੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਹਾਏ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਧੋਖਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮੋਹਕ ਭਰਮ ਹੈ, ਜੋ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਸੀ, ਭਗਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮਝ ਬੈਠਦੇ ਹਨ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਧਨਵਾਨ ਹਨ, ਸੰਪੱਤੀ ਨਾਲ ਵਧੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸੇਵਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਸਤੂ ਨਿਰਮਲ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਰਹੇ ਹਨ, ‘ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ,’ ਜਦਕਿ ਅਚਾਨਕ ਵਿਨਾਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਨਿਮਰ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਜਦੋਂ ਸਾਡੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਹੋਰ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਟਿਕੇ ਰਹਾਂਗੇ, ਇਹ ਘਮੰਡ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਨਵਾਨ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ।”

“ਕੌਣ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ: ‘ਸਾਡਾ ਸੋਨਾ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਤਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਸਾਡੇ ਵਸਤੂ ਸੰਸਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦੂਸ਼ਿਤ ਹਨ?’ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਧਰਮੀਪਣ ਦੇ ਵਸਤੂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਕੇ, ਉਸ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਮਲਿਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: ‘ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਾਵੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮਲਿਨਤਾ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਸੜਨ ਨੂੰ ਢੱਕ ਰੱਖਿਆ ਹੈ?’ “ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਗਰੀ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਵੇਸ਼ਿਆ ਬਣ ਗਈ ਹੈ!” ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਘਰ ਵਪਾਰ ਦਾ ਘਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਐਸਾ ਥਾਂ ਜਿਥੋਂ ਦਿਵਿਆ ਸਨਿੱਧੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਕਰ ਗਈ ਹੈ! ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ।” Testimonies, volume 8, 249, 250.